

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף סג עמוד א

- [א] לר' מאיר, מדוע הקדים מולים לערלים כשר, אך אם הקדים ערלים למולים פסול ?
- [ב] אמר על בהמה "הרי זו תמורת עולה תמורת שלמים" מה דינה ?
- [ג] לר' מאיר, אמר "חציה תמורת עולה וחציה תמורת שלמים", מה דינה ?
- [ד] התכוון לומר הרי זה תרומה ואמר בטעות מעשר, מה דינו ?
- [ה] שחט קרבן על מנת לאכול כזית חוץ לזמנו וכזית חוץ למקומו, האם נעשה פיגול ?

- [א] גמרא: אינה לשחיטה אלא לבסוף, ויש שהות רק למחשבה אחת והיא הראשונה. רבה: גמר בלבו לשחוט לשם שניהם, אך אמר רק אחת מהן קודם גמר השחיטה. ואין צריך שיהיו פיו ולבו שוים, אלא הולכים אחר מוצא פיו בלבד. [אך לחכמים צריך שיהיו פיו ולבו שוים, והקרבן כשר אף כשהקדים ערלים].
- אביי: אמר סימן ראשון לשם מולים, וסימן שני אף לערלים [נוסף למולים], כשר. אמר סימן ראשון לערלים, וסימן שני אף למולים, פסול. שמפגלים בחצי מתיר.
- [ב] ר' מאיר: הרי היא תמורת עולה בלבד, שתופסים לשון ראשון. לאביי, שבתחילה נתכוון שתהיה עולה, ואינו יכול לחזור ולעשותה שלמים. לרבה, כיון שמיד כשאמר "תמורת עולה" פשטה קדושת עולה בכולה.
- ר' יוסי: חציה עולה וחציה שלמים, שאדם נתפס אף בגמר דבריו [ותרעה עד שתומם].
- [ג] אביי: חציה עולה וחציה שלמים, שהרי מתחילה נתכוון שיחולו שניהם. רבא: כולה עולה, שמיד כשאמר "חציה עולה", פשטה קדושת עולה בכולה.
- [ד] לא אמר כלום, כיון שאין פיו ולבו שוים. ואף ר' מאיר מודה בזה.
- [ה] חכמים: אינו פיגול, כיון שיש בו פסול אחר מלבד הפיגול. ר' יהודה: פיגול. לרבה, משום תפוס לשון ראשון, ורק מחשבת הפיגול חלה. לאביי, ישנה לשחיטה מתחילה ועד סוף, ובסימן הראשון חשב "חוץ לזמנו".